

Dosarul nr. 3ra-186/22
2-20051681-01-3ra-18022022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. G. Ciobanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, G. Dașchevici, V. Negru)

ÎNCHEIERE

20 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Mihail Malic

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată a lui Mihail Malic împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actelor administrative, obligarea emiterii actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 23 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale, casată integral hotărârea din 25 noiembrie 2020 și emisă o nouă decizie, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea

constată:

La 18 mai 2020, Mihail Malic a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, persoană terță Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actelor administrative, obligarea emiterii actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că a activat în organele afacerilor interne în perioada de la 31 ianuarie 1983 și până la 30 iunie 2003, atunci când a demisionat, fiindu-i stabilită pensia pe linia Ministerului Afacerilor Interne.

La 22 ianuarie 2018, a fost reangajat în sistemul MAI (Ordinul IGSU al MAI nr. 5 ef. din 22 ianuarie 2018) și a continuat serviciul în funcție publică cu statut special, în cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al MAI, fiindu-i prelungit termenul de aflare în serviciu până la 24 februarie 2020.

A menționat că prin Ordinul IGSU al MAI nr. 19 ef. din 24 februarie 2020, a fost concediat prin demisie cu încetarea raportului de serviciu, cu trecere în rezerva Forțelor Armate, conform art. 38 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 288/2016

privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie.

Ulterior, la data de 3 martie 2020, a solicitat Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al MAI recalcularea pensiei.

Prin decizia CTAS sect. Centru mun. Chișinău nr. 91/2020/2182 din 13 martie 2020, i-a fost respinsă cererea, motivându-se că este beneficiar de pensie pentru vechime în muncă din 30 iunie 2003, stabilită de către MAI, menționând că Legea nr. 1544/1993 nu prevede stabilirea/recalcularea repetată a dreptului la pensie.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la data de 10 aprilie 2020, a depus o cerere prealabilă la Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care a solicitat reexaminarea cererii inițiale și acordarea pensiei recalculate, reieșind din vechimea totală în muncă și salariul primit.

Prin scrisoarea nr. M-821/20 din 27.04.2020, Casa Națională de Asigurări Sociale i-a comunicat că legislația în vigoare nu prevede posibilitatea stabilirii repetate a pensiei.

Astfel, a consemnat că pârâtul în mod eronat a statuat obiectul cererii prealabile, deoarece dânsul a solicitat recalcularea pensiei, și nu stabilirea acesteia în mod repetat.

A precizat că în răspunsul său, pârâtul intenționat a interpretat eronat prevederile art. 61 din Legea nr. 1544/1993, prin încercarea de a nega dreptul de recalculare a pensiei după eliberarea din serviciu.

Totodată, a relatat că perioada 22 ianuarie 2018 – 24 februarie 2020, în care a exercitat funcții publice cu statut special din cadrul MAI, constituie un termen de aflare în serviciu în organele afacerilor interne peste limita de vârstă, acordat de către angajator prin prelungire.

A evidențiat că Casa Națională de Asigurări Sociale a început a stabili, calcula și achita pensia angajaților structurilor de forță, începând cu 1 ianuarie 2017, iar din data intrării în vigoare a Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993 și până la data de 1 ianuarie 2017, reangajarea în structurile de forță constituia un temei suficient și absolut legal de recalculare a pensiei.

Prin urmare, având în vedere că în tot acest timp (23 iunie 1993 – 1 ianuarie 2017), legea a fost interpretată și aplicată în sensul direct al ei, în vederea recalculării pensiilor după reangajarea în serviciu, după atâția ani, este inadmisibil faptul interpretării diferite a legii, în mod abuziv și defavorabil salariatului/pensionarului, numai pentru faptul că s-a schimbat instituția abilitată în vederea achitării pensiilor.

A mai notat că Casa Națională de Asigurări Sociale în mod nejustificat și absolut neîntemeiat nu a luat în calcul perioada activității sale de la 22 ianuarie 2018 până la 24 februarie 2020, drept o circumstanță generatoare pentru recalcularea pensiei, încălcând astfel prevederile art. 61 din Legea nr. 1544/1993, care, coroborat cu prevederile pct. 4 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1993, stabilește că recalcularea pensiei se va efectua pentru perioada precedentă pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare, media lunară pentru stabilirea pensiei se face din ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii.

A conchis că în speță, cele 12 luni cuprind perioada februarie 2019 – ianuarie 2020, inclusiv, în care, conform certificatului privind plata soldei lunare și ajutorului material pentru calcularea pensiei, i-au fost calculate 198 850,72 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. 46, 47 din Constituție, art. 22 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 1 Protocolul 1 Adițional din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 61 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, art. 1, 20, 25, 189, 205-207, 208, 209, 210, 211, 212, 214 Cod administrativ, art. 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, constatarea încălcarilor normelor de drept precitate și anularea deciziei CTAS sect. Centru mun. Chișinău nr. 91/2020/2182 din 13 martie 2020 și a răspunsului CNAS, formulat în scrisoarea nr. M-821/20 din 27 aprilie 2020, obligarea CNAS de a efectua recalculul pensiei pentru vechimea în serviciu lui Mihail Malic, având în vedere media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii din 24 februarie 2020, cu includerea în vechimea în serviciu a perioadei de timp de la 22 ianuarie 2018 până la 24 februarie 2020, precum și încasarea de la CNAS a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 25 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost anulată decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru mun. Chișinău nr. 91/2020/2182 din 13 martie 2020, decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. M-821/20 din 27 aprilie 2020 cu privier la cererea prealabilă, adoptate în privința lui Mihail Malic.

A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale să emită actul administrativ individual referitor la efectuarea calculării și achitării lui Mihail Malic a diferenței pensiei recalculate conform vechimii în muncă, reieșind din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii, cu includerea perioadei de la 22 ianuarie 2018 până la 24 februarie 2020.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Întru argumentarea soluției adoptate, prima instanță a stabilit că potrivit certificatului eliberat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI privind plata soldei lunare și ajutorul material pentru calcularea pensiei, se confirmă plățile achitate lui Malic Mihail pentru perioada anilor 2019-2020 de activitate în cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, iar suma veniturilor calculate și achitate în privința lui Malic Mihail se confirmă prin informația eliberată de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI pentru perioada anilor 2018-2019, fiind confirmată și suma deducerilor contribuțiilor de asigurări sociale pentru perioada 22 ianuarie 2018 – 24 februarie 2020, în mărime de 21 860,47 de lei, conform certificatului nr. 8/38 din 11 mai 2020.

Totodată, a reținut prima instanță că potrivit certificatului nr. 19/9-366 din 24.02.2020, eliberat de Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al MAI, vechimea calendaristică în serviciu în cadrul MAI, a lui Malic Mihail, la

data încetării raportului de serviciu 24 februarie 2020 din funcția de ofițer superior al Direcției audit și control intern IGSU al MAI, a constituit 22 ani 6 luni și 1 zi.

La fel, prima instanță a relevat că competența de recalculare a cuantumului pensiei reclamantului revine anume Casei Naționale de Asigurări Sociale, or, potrivit art. 48 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, pensiile militarilor în termen, ale militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, ale persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și sistemului penitenciar, ale ofițerilor de protecție și colaboratorilor organelor securității statului, Centrului Național Anticorupție și ale membrilor familiilor acestora se stabilesc de către Casa Națională de Asigurări Sociale, în modul stabilit de Guvern.

Prin urmare, reangajarea reclamantului în cadrul organelor afacerilor interne după stabilirea pensiei acestuia pentru vechime în muncă, respectiv modificarea drepturilor salariale ale acestuia pe perioada beneficierei de pensie și realizării activității de muncă, examinată în cumul faptul că la data depunerii cererii prealabile acesta a acumulat la vechimea în muncă existentă la data pensionării sale, instituie dreptul reclamantului la recalcularea pensiei.

Or, potrivit cererii din 3 martie 2020, se atestă că reclamantul a prezentat Casei Naționale de Asigurare actele ce confirmă vechimea acestuia în muncă la data depunerii cererii, ce a constituit 22 ani 6 luni și 1 zi și cuantumul drepturilor salariale încasate, fapt ce oferă dreptul reclamantului după eliberarea din funcție de a pretinde recalcularea pensiei reieșind din sumele încasate până la eliberarea din funcție.

Astfel, a remarcat prima instanță că Casa Națională de Asigurări Sociale este obligată să recalculeze pensia reclamantului, a tuturor veniturilor înregistrate, cu includerea în vechimea în serviciu a perioadei de la 22 ianuarie 2018 până la 24 februarie 2020.

Pe cale de consecință, prima instanță a statuat că lui Mihail Malic nu i-a fost stabilit corect cuantumul pensiei, din vina autorității, circumstanță ce denotă temeinicia cerinței acestuia cu privire la încasarea pensiei necalculate și neachitate pentru perioada de 12 luni.

Cu referire la pretenția de încasare a cheltuielilor de judecată, prima instanță a stabilit că Mihail Malic nu a prezentat acte confirmative, probe pertinente și concludente, care să adeverească suportarea cheltuielilor legate de acordarea asistenței juridice sau alte cheltuieli de judecată și nici nu a indicat cuantumul acestora în cererea de chemare în judecată, motiv pentru care solicitarea respectivă a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 30 noiembrie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 25 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, iar la 4 februarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, a fost prezentată motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 23 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale, casată integral

hotărârea din 25 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani și emisă o nouă decizie, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a precizat că deși Mihail Malic, începând cu data de 22 ianuarie 2018, s-a reangajat în cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al MAI, iar la 24 februarie 2020, s-a eliberat de la serviciu, aceste circumstanțe nu pot constitui drept temei pentru stabilirea/recalcularea unei noi pensii pentru vechime în muncă, prin includerea la stabilirea acesteia a vechimii de muncă obținute după data realizării dreptului la pensie pentru vechime în muncă – 1 iulie 2003.

Or, instanța de apel a indicat că dreptul la pensie pentru vechimea în muncă apare o dată, și anume, după eliberarea din serviciu cu dreptul de recalculare în condițiile legii.

Deopotrivă, instanța de apel a enunțat că la materialele dosarului lipsesc probe din care să rezulte că la 1 iulie 2003, lui Malic Mihail i-ar fi fost stabilită pensia la prelungirea peste limita de vârstă a termenului de aflare în serviciu, în condițiile articolului 2 alin. (2) din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993.

La fel, instanța de apel a relevat că situația intimatului Malic Mihail nu cade sub incidența art. 61 din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993, deoarece actul normativ nominalizat nu prevede stabilirea repetată a dreptului la pensie pentru vechime în muncă după restabilirea la serviciu în serviciul militar, or, din sensul Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993 nu se deduce în niciun fel că militarii, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, au dreptul la stabilirea repetată a mărimii pensiei în cazul în care au fost reangajați și au mai obținut o anumită vechime în muncă, în caz contrar, ar rezulta că subiecții menționați ar avea, teoretic, dreptul la nenumărate stabiliri sau repetate majorări ale pensiei.

Instanța de apel a mai punctat că Mihail Malic putea pretinde la stabilirea unei noi mărimi a pensiei, doar în cazul în care dispunea de dreptul la diferite pensii, însă în speța dedusă judecătii, astfel de circumstanțe nu s-au constatat, în situația în care Mihail Malic a pretins din nou aceeași categorie de pensie, de care beneficiază din 1 iulie 2003.

De altfel, această concluzie derivă și din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensie, care de asemenea nu admite stabilirea din nou a aceleiași categorii de pensie.

La 22 decembrie 2021, prin intermediul poștei electronice și, la aceeași dată, prin intermediul oficiului poștal, Mihail Malic a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 23 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, iar la 7 februarie 2022, a fost prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu soluția adoptată de instanța de apel, considerând-o neîntemeiată, adoptată cu aprecierea eronată a probelor administrate și aplicarea eronată a normelor de drept material care reglementează obiectul litigiului.

A opinat că instanța de apel a admis interpretarea și aplicarea eronată a prevederilor art. 61 din Legea nr. 1544 din 1993, aplicând eronat și analogia

dreptului, contrar practicii acceptate/executate pe toată perioada, de la 23 iunie 1993 și până la 1 ianuarie 2017, când atribuțiile privind stabilirea/recalcularea pensiilor speciale i-au revenit Casei Naționale de Asigurări Sociale.

A mai consemnat că prin decizia emisă, a fost încălcat principiul securității raporturilor juridice, degajat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, în parte ce ține de previzibilitatea legii în corelare cu principiul încrederii legitime, care impune ca legislația să fie clară și predictibilă, unitară și coerentă, pentru a fi interpretabilă și folosită împotriva părții în proces mai vulnerabile.

De asemenea, a specificat că este eronată alegația CNAS, susținută prin decizia instanței de apel, precum că recalcularea pensiei urmează a fi efectuată reieșind din salariul care a stat la baza stabilirii pensiei.

A declarat că în legislația muncii și în actele normative ce reglementează managementul resurselor umane nu există un astfel de proces operațional, precum „reîncadrare” sau „reangajare” în serviciu.

Mai mult, în ordinul IGSU al MAI nr. 5 ef din 22 ianuarie 2018 este specificat că Mihail Malic a fost angajat în funcție de specialist superior al Direcției juridice, și nu reangajat sau reîncadrat, precum este invocat în decizia instanței de apel.

A precizat că în sensul art. 61 alin. (2) din Legea nr. 1544 din 1993, se deduce că prelungirea termenului de aflare în serviciu în organele afacerilor interne poate avea loc doar prin o nouă angajare, confirmată prin semnarea de către părți a unui contract individual de muncă și emiterea de către angajator a unui act administrativ individual.

Totodată, a obiectat că instanța de apel nu s-a expus asupra relevanței actelor administrative (extraselor) atașate la materialele cauzei, în contextul solicitării recalculării pensiei sale, dar nici nu le-a utilizat ca probe în sensul logic al semnificației emiterii de către angajator a unor asemenea acte administrative.

A punctat că la 1 iulie 2003, dânsului i-a fost stabilită pensia nu în legătură cu prelungirea peste limita de vârstă a termenului de aflare în serviciu, ci după eliberarea din serviciu, fiind respectate prevederile art. 13 lit. a) din Legea nr. 1544 din 1993.

La fel, instanța de apel nu a dat apreciere faptului că la 3 martie 2020, dânsul a depus la CTAS Centru o cerere de recalculare a pensiei sale, anexând concomitent toate actele prevăzute de legislația în vigoare.

Mai cu seamă că instanța de apel nu a calificat depunerea cererii de recalculare a pensiei și a actelor anexate ca o „prezentare ulterioară a actelor suplimentare”, ce i-ar acorda dreptul la majorarea pensiei, și nu la stabilirea unei noi pensii.

A mai reliefat că nu a fost audiat în mod direct în cadrul ședințelor instanței de apel, fiind astfel încălcate prevederile art. 94 Cod administrativ, și nu și-a putut realiza dreptul de solicitare a unor probe depuse în ședința de dezbateri judiciare, care, la fel, nu au avut loc.

Pe de altă parte, a susținut și că instanța de apel nu a apreciat că dânsul nu a activat în funcție publică cu statut special peste limita de vârstă stabilită de

legislație, nefiind prelungit termenul de aflare în funcție peste vârsta limită de 55 de ani.

Deopotrivă, instanța de apel nu a identificat și faptul că la vechimea sa totală de serviciu, s-au mai adăugat 2 ani compleți, constituind, la data demisionării în retragere, o vechime totală de serviciu egală cu mai mult de 24 de ani, ceea ce invocă recalcularea pensiei în formula $50+3+3+3+3=62\%$, ultimele 6 % urmând a fi calculate prin prisma câștigului înglobat în ultimele 12 luni de serviciu în organele afacerilor interne, adică în perioada 24 februarie 2019 – 24 februarie 2020.

A conchis că instanța de apel nu a elucidat care anume circumstanțe sau condiționalități nu sunt întrunite pentru realizarea dreptului la recalcularea pensiei sale și nici nu au fost descrise condițiile în care dânsul ar fi putut să beneficieze de modificarea mărimii pensiei.

La 21 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al MAI copia cererii de recurs depuse de Mihail Malic, fiindu-le explicat dreptul de a depune referință asupra recursului declarat, fiind recepționată de către Casa Națională de Asigurări Sociale la 24 februarie 2022, iar de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI – la 25 februarie 2022, potrivit avizelor de recepție (f. d. 47, 48 vol. II).

La 25 martie 2022, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus referință la recursul declarat de Mihail Malic, solicitând respingerea acestuia și menținerea deciziei instanței de apel.

Până la data examinării admisibilității recursului, Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al MAI nu a făcut uz de dreptul de a depune referință.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

În speță, se constată că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat în ședință publică la 23 noiembrie 2021 (f. d. 11A vol. II).

Este cert și faptul că la 22 decembrie 2021, prin intermediul poștei electronice și, la aceeași dată, prin intermediul oficiului poștal, Mihail Malic a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 23 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 26-27, 28-30 vol. II).

Decizia motivată din 23 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului Mihail Malic la data de 1 februarie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 35 vol. II).

Se mai constată că la 7 februarie 2022, Mihail Malic a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 23 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 35A-43 vol. II).

Astfel, recursul depus de Mihail Malic împotriva deciziei din 23 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Mihail Malic, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței

judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Mihail Malic.

În conformitate cu art. 230 și 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Mihail Malic se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu